

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/174/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121314022
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Stolárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:6121314022.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Stolárovej a členiek JUDr. Adriany Murínovej a JUDr. Slávky Zborovjanovej v spore žalobcu: EASY COME & GO s. r. o., so sídlom Žerotínova 62, Praha, Česká republika, IČO: 24 828 327, zast.: JUDr. Iveta Rajtáková, advokátka, so sídlom Štúrova 20, Košice, proti žalovanému: Mesto Košice, so sídlom Trieda SNP 48/A, Košice, IČO: 00 691 135, za účasti intervenienta na strane žalovaného: KOOOPERATIVA poisťovňa, a. s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava, IČO: 00 585 441, o zaplatenie 2.466,79 eura s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 27. mája 2022 č.k. 10C/26/2021-191

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výrokoch II. a III.

Stranám sporu a intervenientovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice II (ďalej aj súd prvej inštancie alebo aj súd) napadnutým rozsudkom zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi 688,09 eura s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne od 19.5.2021 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku (I.), žalobu o zaplatenie 1.778,70 eura s príslušnými úrokmi z omeškania v časti úrokov z omeškania zo sumy 688,09 eura od 26.4.2021 do 18.5.2021 zamietol (II.) a žalovanému, ani intervenientovi náhradu trov konania nepriznal (III.). Rozhodol tak o nároku, ktorý si žalobca uplatnil voči žalovanému titulom náhrady škody v súvislosti so zodpovednosťou žalovaného ako správcu komunikácie za škodovú udalosť zo dňa 7.4.2020.

2. Vec právne posúdil podľa § 9a ods. 1, ods. 2 zákona č. 135/1961 Zb., § 12 ods. 2 vyhlášky Federálneho ministerstva dopravy č. 35/1984 Zb., § 420 ods. 1, § 442 ods. 1, ods. 3, § 517 OZ, keď konštatoval, že v konaní nebola sporná pasívna legitímácia žalovaného v súvislosti s uplatneným nárokom na náhradu škody, ktorý žalobcovi mal vzniknúť 7.4.2020 počas prejazdu pozemnou komunikáciou v správe žalovaného. Miesto škodovej udalosti – Ludmanská/Palárikova ulica v Košiciach predstavuje miestnu komunikáciu ako skutočnosť známu súdu z jeho činnosti. Súd považoval za preukázaný základ nároku, keď boli splnené všetky podmienky zodpovednosti za škodu osobitne upravenej v cestnom zákone. Jej predpokladom je škodová udalosť z 7.4.2020, vznik škody preukázaný zápisom o poškodení motorového vozidla zo 14.4. a 20.4.2020 a príčinná súvislosť medzi škodovou udalosťou a škodou, ktorú žalobca preukázal predložením záznamu o preverení oznámenia – škodovej udalosti. V prejednávanom prípade ide o zodpovednosť objektívnu.

3. Žalobca preukázal výšku takto vzniknutej škody predložením faktúry za opravu vozidla vo výške 220,18 eura a pokladničnými dokladmi vo výške 437,41 eura, resp. 30,50 eura za nákup pneumatík a riadiaceho mechanizmu. Súd preto žalobe v tejto časti s poukazom na splnenie predpokladov vzniku

škody - škodová udalosť zo 7. 4. 2020, vznik škody preukázaný listinnými dôkazmi - zápisom o poškodení motorového vozidla zo 14. 4. 2020 a z 20. 4. 2020, vyčíslenej nákladmi na opravu vozidla v dôsledku jeho poškodenia, a príčinná súvislosť medzi nimi, vyhovel.

4. Spornou medzi stranami bola aj výška škody (jej vznik) vo vzťahu k nákladom za nájom náhradného motorového vozidla, ktoré intervenient označil za neúčelné, nedôvodné a nepreskúmateľné, pričom považoval za evidentné, že také výdavky nebolo nevyhnutné vynaložiť, keďže si žalobca náhradné vozidlo prenajal až 7 dní po vzniku škodovej udalosti. Ďalej označil za zámer to, že si žalobca vozidlo prenajal od obchodnej spoločnosti, ktorú považoval za žalobcovi spriaznenú a ktorá navyše nemala v predmete podnikania nájom motorových vozidiel. Napokon žalobcovi vytýkal, že nepreukázal skutočnú úhradu nákladov za nájom náhradného vozidla a poukazoval tiež na možnosť prenajať si náhradné vozidlo za cenu nižšiu. Pri preukazovaní škody v podobe nákladov za nájom náhradného vozidla žalobca zostal aj po námietke intervenienta nečinný a procesnú aktivitu vyvíjal vo vzťahu k preukázaniu obvyklosti ceny nájmu. Faktúra, ktorú žalobcovi spoločnosť LAPIDARIS s. r. o. - prenajíateľ vystavil, nie je dôkazom o tom, že žalobca nájomné skutočne zaplatil, a teda že o uvedenú sumu sa jeho majetok skutočne zmenšil. Ide o situáciu odlišnú od vzniku nákladov za opravu motorového vozidla, kde škoda vzniká nezávisle od toho, či sú náklady na opravu vynaložené, pretože k zmenšeniu majetku poškodeného dochádza samotnou škodovou udalosťou - znehodnotením motorového vozidla. V prípade nákladov za nájom ide až o akési sekundárne náklady, ktoré nie sú vynakladané na uvedenie poškodenej veci do predošlého stavu. Až zaplatením nájomného sa zmenšuje existujúci majetkový stav poškodeného, nie samotnou škodovou udalosťou. Nesprávne bolo právne posúdenie prezentované žalobcom, pokiaľ tento na pojednávaní hovoril o nájomnom ako o ušlom zisku. V časti o zaplatenie nájomného vo výške 1.778,70 eura žalobca neunesol dôkazné bremeno, keď na ňom ako žalujúcom poškodenom bolo preukázanie ich existencie, a preto súdu nezostalo nič iné, ako žalobu v tejto časti zamietnuť.

5. Súd žalobu zamietol aj v časti úrokov z omeškania, a to tých, ktoré prislúchali k nedôvodnej sume 1.778,70 eura, ale aj prislúchajúcich k sume priznanej, a to za obdobie od 26. 4. 2021 (od ktorého úroky požadoval žalobca) do 18. 5. 2021. V prípade náhrady škody treba počiatok omeškania počítať odo dňa nasledujúceho po dni, keď veriteľ dlžníka na plnenie vyzval, a to v súlade s ustanovením § 563 Občianskeho zákonníka, keď čas plnenia nebol určený právnym predpisom a ani dohodou strán. Výzva žalovaného na plnenie nebola žalobcom tvrdená, sám požadoval úroky odo dňa doručenia žaloby súdu. Za výzvu na plnenie v konaní možno však požadovať až doručenie žaloby žalovanému 17. 5. 2021, nasledujúci deň bol žalovaný povinný plniť a do omeškania sa dostal 19. 5. 2021. Výška úrokov z omeškania bola žalobcom požadovaná v zákonnej výške 5 %.

6. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP, keď zistil predbežnú výšku príslušenstva k času svojho rozhodnutia a túto zohľadnil pri posúdení úspechu v konaní. Žalobca si žalobou uplatnil celkovú sumu 2.590,13 eur vrátane úrokov z omeškania a súd žalobu posúdil ako dôvodnú v časti sumy 719,63 eur (vrátane úrokov z omeškania). Potom miera úspechu žalovaného v konaní 44 % bola vypočítaná ako rozdiel percentuálnej výšky úspechu žalovanej strany 72 % a žalobcu 28 %. Žalovanému ani intervenientovi však súd náhradu trov nepriznal, pretože im v konaní žiadne preukázateľné trovy nevznikli.

7. Proti rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie v rozsahu jeho výroku II. a navrhol rozsudok v jeho napadnutej časti zmeniť tak, že súd žalobe v celom rozsahu vyhovie a tiež zmeniť výrok o trovách konania tak, že žalobcovi prizná proti žalovanému plnú náhradu trov konania, a to z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. g) a písm. h) CSP. Mal za to, že pokiaľ súd zamietol žalobu tiež v časti o zaplatenie sumy 1.778,70 eura z dôvodu, že žalobca nepreukázal úhradu faktúry vystavenú spoločnosťou LAPIDARIS, s.r.o., a teda nepreukázal vznik tejto škody, k takémuto záveru dospel bez toho, aby bola akýmkoľvek spôsobom spochybnená, či vyvrátená v konaní existencia pohľadávky spoločnosti LAPIDARIS, s.r.o. voči žalobcovi. Po vysvetlení pojmu škoda v zmysle § 442 ods. 1 OZ dôvodil, že nijakým spôsobom v konaní nebolo vyvrátené a súd na tom ani nezaložil svoj zamietavý výrok, že by neexistovala pohľadávka spoločnosti LAPIDARIS, s.r.o. voči žalobcovi alebo naopak, že by žalobcovi nevznikol záväzok voči tejto spoločnosti uhradiť sumu 1.778,70 eura za prenájom motorového vozidla, ku ktorému došlo v priamej príčinnej súvislosti s tým, že žalobca nemohol používať svoje vlastné motorové vozidlo poškodené v dôsledku udalosti, za ktorú žalovaný zodpovedá. Kľúčovou otázkou pre rozhodnutie súdu je teda posúdenie, či samotná existencia záväzku poškodeného, ktorý vznikol

v priamej príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou je alebo nie je škodou. Súd dospel k záveru, že takýto záväzok poškodeného škodou nie je až do okamihu, kým ho neuhradí, čo v súdnom konaní znamená, že jeho úhradu nepreukáže. Tento právny názor súdu akceptovať nemožno. Znamenalo by to kladenie na poškodeného neprimeraného a nezdôvodniteľného bremena, aby škodu uhradil zo svojho predtým, než by mu bola jej náhrada poskytnutá osobou zodpovednou za vznik škody. To môže mať pre poškodeného následky, ktoré ho v končenom dôsledku zbavujú možnosti uplatniť škodu voči osobe zodpovednej za ňu a povinnej ju nahradiť v situácii, keď poškodený nemá prostriedky na to, aby náklady potrebné vynaložiť na odstránenie škody vynaložil. Z takéhoto základu vychádza aj rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp.zn. 1Cz/82/88 zverejnené pod č. R 25/1992, ktoré možno zahrnúť do ustálenej súdnej praxe. Z predmetného rozhodnutia vyplýva: „Při stanovení výše náhrady škody způsobené na věci je třeba vycházet z nákladů (jejich ceny), které je třeba vynaložit na uvedení věci do původního stavu (§ 442 odst. 1 o. z.). Výši peněžité náhrady, vyjadřující náklady na uvedení věci do původního stavu, je třeba zjistit a stanovit objektivně a nezávisle na okolnostech souvisejících se škodnou událostí. Není-li uvedení věci do původního stavu možné, pak vodítkem pro stanovení výše náhrady škody je výše nákladů, které jsou nutné k tomu, aby odškodnění bylo poskytnuto jinak než uvedením věci v předešlý stav (např. náklady na obstarání stejné nebo obdobné věci).“ Názor súdu vedie poškodeného k neprijateľnému záveru, že v prípade, že nie je v jeho možnostiach, aby záväzok sám uhradil alebo ak splatnosť tohto záväzku v čase uplatnenia práva na súde neuplynula, nemá na náhradu tejto škody nárok. Daná situácia je od toho viac neakceptovateľná, že § 106 ods. 2 OZ výslovne stanovuje, že právo na náhradu škody sa premlčuje za 3 roky od udalosti, z ktorej škoda vznikla. Pokiaľ by platil názor súdu prvej inštancie, potom by staval poškodeného do ťažko riešiteľnej situácie, pretože buď musí v uvedenej lehote svoj záväzok uhradiť alebo sa mu právo na náhradu škody premlčí. Nesprávnosť napadnutého právneho názoru súdu vyplýva aj z rozhodovacej praxe súdov v konaniach týkajúcich sa vyporiadania BSM, v ktorom sa pri vyporiadaní majetku zohľadňujú aj záväzky či pohľadávky, ktoré jeden z manželov pri vyporiadaní nadobúda a v okamihu vyporiadania je nerozhodné, či pohľadávka, resp. záväzok bude niektorým z manželov vymožený do budúca, či naopak uhradený.

8. Žalovaný a intervenient sa k podanému odvolaniu nevyjadrili.

9. Predmetom odvolacieho prieskumu boli výrok II. ako odvolaním napadnutý výrok a výrok III. ako závislý výrok, na základe čoho výrok I. ako výrok nenapadnutý odvolaním nadobudol právoplatnosť a nebol predmetom odvolacieho prieskumu.

10. V ostatnom rozsahu Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť.

11. Odvolateľ v odvolaní uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. g) a h) CSP, ktoré podľa názoru odvolacieho súdu neboli naplnené.

12. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, konštatuje správnosť jeho dôvodov a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia a k odvolacím námietkam žalobcu dopĺňa nasledovné.

13. Predmetom konania je peňažný nárok, ktorý mal žalobcovi vzniknúť v súvislosti so zodpovednosťou žalovaného za škodu vzniknutú žalobcovi na jeho motorovom vozidle v súvislosti so škodovou udalosťou zo dňa 7.4.2020, ktorý nárok súd posúdil ako dôvodný iba v časti priznanej sumy 688,09 eur s príslušenstvom, ktorý zodpovedá výroku I. ako vyhovujúcemu výroku, keď v prevyšujúcej časti súd nárok o zaplatenie 1.778,70 eur s uplatnenými úrokmi z omeškania a nárok v prevyšujúcej časti uplatnených úrokov z omeškania zo sumy 688,09 eur v prevyšujúcej časti zamietol, čo zodpovedá jeho výroku II. ako zamietavému výroku.

14. Podstatou odvolania žalobcu je jeho prezentovaný názor o tom, že pokiaľ ide o nepriznanú sumu 1.778,70 eur, ktorú si uplatnil titulom náhrady škody za prenájom náhradného motorového vozidla, vznik tejto škody v konaní žalobca preukázal už samotnou existenciou záväzku poškodeného voči spoločnosti LAPIDARIS, s.r.o., ktorá žalobcovi náhradné motorové vozidlo za uplatnenú rozhodnú dobu dala do prenájmu.

15. V prejednávacom prípade na strane žalovaného išlo o konštatovanú zodpovednosť podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka spočívajúcu v tom, že každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Základ nároku súd považoval za preukázaný, keď v danom prípade ide o zodpovednosť objektívnu bez ohľadu na zavinenie.

16. Súd nepriznaný nárok v uplatnenej výške 1.778,70 eur predstavujúci uplatnenú škodu v podobe prenájmu náhradného vozidla odôvodnil tým, že žalobca vynaložené náklady nepreukázal, čím nesplnil podmienku vzniku škody a to, že o uvedenú sumu nájomného sa jeho majetok skutočne zmenšil. Súd pritom argumentoval, že v prípade nákladov za nájom náhradného vozidla ide o sekundárne náklady, ktoré nie sú vynakladané na uvedenie poškodenej veci do predošlého stavu, ako je to v prípade nákladov na opravu motorového vozidla, kedy k zmenšeniu majetku poškodeného dochádza samotnou škodovou udalosťou – znehodnotením motorového vozidla, pretože náklady za prenájom náhradného motorového vozidla sa stávajú škodou až ich zaplatením, pretože až vtedy sa zmenšuje existujúci majetkový stav poškodeného a nie samotnou škodovou udalosťou. Pokiaľ potom žalobca v časti tohto nároku neunesol dôkazné bremeno, pretože iba ním predložená faktúra vystavená prenajímateľom – spoločnosťou LAPIDARIS, s.r.o. nie je dôkazom o tom, že žalobca nájomné skutočne zaplatil.

17. Odvolací súd považuje tieto závery súdu za správne a plne sa s nimi stotožňuje.

18. Podľa § 442 ods. 1 OZ, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

19. Pojem skutočná škoda Občiansky zákonník nevymedzuje a ponecháva vymedzenie tohto pojmu právnej vede a súdnej praxi. Možno ju však vymedziť ako majetkovú ujmu vyjadriteľnú v peniazoch, ktorá spočíva v dôsledku protiprávneho úkonu, resp. škodovej udalosti v zničení, strate, zmenšení, znížení, či inom znehodnení už existujúceho majetku poškodeného (jeho veci či jeho iných práv a hodnôt oceneľných peniazmi) a ktorá predstavuje majetkové hodnoty nevyhnutné na uvedenie veci do pôvodného stavu (Občiansky zákonník, Veľký komentár, 1. diel, I. Fekete, Eurokódex 2011, str. 1152).

20. Pojem škody vo všeobecnosti ozrejml napr. Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom uznesení zo dňa 21.12.2009 sp. zn. 4MCdo/23/2008 zo dňa 21.12.2009 (na ktorý poukázal aj samotný odvolateľ v podanom odvolaní) tak, že v zmysle § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa škodou chápe ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii s tým, že náhrada škody má zabezpečiť poškodenému plnú kompenzáciu spôsobenej ujmy, nie však viac.

21. V prejednávacom prípade požadovaná suma 1.778,70 eur predstavovala škodu v podobe nákladov za prenájom motorového vozidla od spoločnosti LAPIDARIS, s.r.o. a v kontexte povahy tejto škody bolo potrebné následne ustáliť, čo v takomto prípade predstavuje skutočnú škodu. Posúdenie a ustálenie výšky škody totiž nemožno generalizovať vo vzťahu k akejkoľvek škode, pretože vždy závisí od charakteru a povahy danej škody. Skutočná škoda sa posudzuje odlišným spôsobom v prípade, ak ide o vec poškodenú, ktorej uvedenie do pôvodného stavu je možné, alebo, či napríklad ide o tzv. totálnu škodu, alebo ide povedzme o škodu v podobe vynaloženia nákladov na odstránenie jej následkov a podobne. Na uvedené potom pri ustálení skutočnej škody a jej výšky reflektuje tiež rozhodovacia prax súdov.

22. Účelom náhradného motorového vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. V týchto prípadoch výška škody nekorešponduje iba rozsahom zničeného vozidla, ale aj primeraným nákladom, ktoré poškodený vynaložil s cieľom eliminovať škodlivý následok (nález Ústavného súdu SR sp.zn. III. ÚS 602/2022).

23. Z rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 1Co/23/2009 vyplýva: „Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie sa správne zaoberal rozsahom skutočnej škody, ktorá vznikla poškodenému žalobcovi, primerane pritom vychádzajúc z premisy, že výška škody je daná (tiež) nákladmi, ktoré by poškodený žalobca nemusel vynaložiť v prípade, ak by ku škode nedošlo, nakoľko iba z dôvodu dopravnej nehody nemohol užívať vozidlo vlastné, preto používal vozidlo cudzie, resp. náhradné. ...Skutočnou škodou sa rozumie zmenšenie existujúceho majetku poškodeného v porovnaní so stavom, aký tu bol pred poškodením škody. Ak poškodený musel na uvedenie vozidla do

predchádzajúceho stavu vynaložiť určitú čiastku, vrátane úhrady za prenájom náhradného vozidla počas doby opravy poškodeného vozidla, je zrejmé, že sa jeho majetková sféra v dôsledku škodovej udalosti zmenšila.“

24. Z rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 1Cz 86/90, publikovanom pod R 7/1992 vyplýva, že skutočnú škodu, ktorá spočíva v nákladoch na vypožičanie alebo prenájom osobného motorového vozidla, ktoré prevyšujú náklady na prevádzku vlastného vozidla, je zodpovedný subjekt povinný nahradiť len v rozsahu, v akom boli tieto náklady nevyhnutné a účelne vynaložené na vypožičanie náhradnej veci (osobného motorového vozidla) zodpovedajúcej poškodenej veci.

25. K nákladom na vypožičanie náhradného motorového vozidla Krajský súd v Bratislave v rozsudku sp.zn. 9Co/64/2022 (bod 33.) uviedol nasledovné: „Pokiaľ ide o náklady na vypožičanie náhradného motorového vozidla, tieto predstavujú skutočnú škodu. Zaplatením nájomného sa teda zmenšuje existujúci majetkový stav poškodeného. Skutočnou škodou je preto (aj) vyplatené nájomné za prenajaté motorové vozidlo. Poškodený si môže uplatňovať tieto náklady v poisťovni, v ktorej je poistené motorové vozidlo, ktoré zapríčinilo dopravnú nehodu; poškodený však musí preukázať poisťovni, že si prenajal motorové vozidlo, napr. predložením nájomnej zmluvy a rovnako musí preukázať, že mu vznikli reálne náklady za prenájom náhradného vozidla...“.

26. Z uznesenia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3MCdo/3/2015 vyplýva okrem iného, pokiaľ ide o výšku náhrady škody, že otázka skutočnej škody bola riešená už v rozhodnutí R 7/1992, v zmysle ktorého skutočnou škodou spočívajúcou v nákladoch na vypožičanie či prenájom vozidla, prevyšujúcich náklady na prevádzku vlastného vozidla, je zodpovedný subjekt povinný nahradiť iba v rozsahu, v akom náklady boli vynaložené nutne a účelne na vypožičanie – nájom náhradného vozidla, ktoré zodpovedá vozidlu zadržavanému. V prejednávanej veci dovolací súd vyslovil: „V danom prípade nevyhnutná potreba žalobcu zadovážiť si náhradné motorové vozidlo po dobu, keď nemohol užívať svoje motorové vozidlo, nebola účastníkmi spochybňovaná. Avšak aj u porovnateľného motorového vozidla platí, že rozsah náhrady, ku ktorej je žalobca povinný, je obmedzený hľadiskom účelnosti. V danom prípade najmä vzhľadom na to, že poškodený žalobca zaplatil za nájom vozidla prenajatého od fyzickej osoby (ktorá sa profesionálne nezaobráva požíčianím motorových vozidiel) za dohodnutú sumu, nie je správny záver súdov o skutočnej výške škody v zmysle § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. Zo zreteľom na uvedené bolo potrebné výšku náhrady škody, za ktorú zodpovedá žalovaná, stanoviť vzhľadom na obvyklé ceny prenájmu obdobných motorových vozidiel v danom mieste a čase. Skutočnou škodou, spočívajúcou v nákladoch na vypožičanie náhradného vozidla, ktoré prevyšujú náklady na prevádzku vlastného vozidla, je zodpovedný subjekt povinný nahradiť len v rozsahu, v akom náklady boli vynaložené nutne a účelne na vypožičanie (nájom) náhradnej veci, zodpovedajúcej parametrom pôvodnej veci, z užívania ktorej bol žalobca vylúčený po určitú dobu (do vydania nového osvedčenia 14. mája 2008). Ale aj u porovnateľného náhradného vozidla platí, že rozsah náhrady, ku ktorej je zodpovedná osoba povinná, je obmedzený hľadiskom účelnosti. Preto pri určení skutočnej škody, za ktorú žalovaná zodpovedá, je treba stanoviť vzhľadom na obvyklé ceny prenájmu obdobných vozidiel v danom mieste a čase. Výška tejto náhrady nie je totiž daná čiastkou skutočne vyplatenou (v danom prípade dohodnutou) v akejkoľvek výške, ale vo výške čiastky účelne vynaloženej. Vzhľadom na odlišný právny názor súdov nižších stupňov v posudzovanej veci, dokazovanie v potrebnom rozsahu nebolo vykonané.“

27. Z vyššie uvedenej rozhodovacej praxe súdov možno vyvodiť, že súdy za skutočnú škodu v prípade nákladov za prenájom motorového vozidla považujú reálne vynaložené náklady (súčasne nutné a účelné) a nie iba samotnú potrebu týchto nákladov (napr. v podobe existencie pohľadávky za prenajaté motorové vozidlo).

28. Pokiaľ odvolateľ odkázal a poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp.zn. 1Cz/82/88 zverejnenej v zbierke pod č. R 25/1992, ani ním uvedený záver Najvyššieho súdu Českej republiky právne závery súdu prvej inštancie nespochybňujú a nepopierajú, a teda záver súdu o tom, že nestačí samotná existencia pohľadávky voči spoločnosti, ktorá poškodenému poskytla náhradné vozidlo, pretože iba samotnou existenciou pohľadávky, pokiaľ k jej úhrade reálne nedošlo, nemožno hovoriť o skutočnej škode, a teda o zmenšení majetkovej sféry poškodeného.

29. Podľa názoru odvolacieho súdu namiesto nie je ani poukaz na rozhodovaciu prax súdov v konaniach týkajúcich sa vyporiadania BSM, v ktorom sa pri vyporiadaní majetku zohľadňujú aj záväzky či pohľadávky, ktoré jeden z manželov pri takomto vyporiadaní nadobúda, a keď je v takýchto konaniach nerozhodné, či pohľadávka alebo záväzok bude tým ktorým z manželov do budúca vymožená, či naopak

uhradená, pretože ide o konanie odlišné od predmetného konania. Podstatu konania o vyporiadanie BSM a jeho účel, tiež jeho zásady, nemožno porovnávať, resp. stotožňovať s predmetným konaním (o náhradu škody).

30. Napokon za neopodstatnenú považuje odvolací súd námietku odvolateľa, ktorý svoju argumentáciu spojil s úpravou premlčacej doby podľa § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Odvolací súd sa domnieva, že otázka skutočnej škody a v tej súvislosti jej zhodnotenie v zmysle § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka nemožno riešiť cez úpravu premlčania, či už objektívnej alebo subjektívnej lehoty.

31. Odvolateľ v závere svojho odvolania nedôvodne namieta, že súd odmietol zobrať do úvahy záväzok žalobcu vyplývajúci z prenajatia motorového vozidla od spoločnosti LAPIDARIS, s.r.o. preukázaný faktúrou tejto spoločnosti ako skutočnosť ovplyvňujúcu majetkovú sféru žalobcu. Odvolací súd zdôrazňuje, že iba samotná faktúra, ktorú spoločnosť LAPIDARIS, s.r.o. žalobcovi vystavila v súvislosti s prenájomom náhradného motorového vozidla, bez preukázania jej úhrady sama o sebe majetkovú sféru žalobcu predsa neovplyvňuje.

32. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov je rozhodnutie súdu v zamietavom výroku II. vrátane výroku III. o trovách konania ako závislého výroku vecne správne, preto ho odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

33. Žalovaný bol v odvolacom konaní neúspešný a úspešnému žalobcovi, tiež intervenientovi žiadne preukázateľné trovy odvolacieho konania nevznikli, preto odvolací súd stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal (§ 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP).

34. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).